

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205172
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122205172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne I. N., D.. XX.XX.XXXX, N. P. O. X, XXX XX A., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martina Barnová, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v článku 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.20214 v znení:
„Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9% z istiny.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.2014 v článku 3 bod 7 v znení:
„Dlžník/spoludlžník prehlasuje, že údaje, ktoré veriteľom poskytol sú pravdivé a úplné a zaväzuje sa informovať veriteľa o všetkých zmenách údajov, ktoré veriteľovi pri podpise zmluvy poskytol do 7 dní od tejto zmeny. V prípade nesplnenia tejto povinnosti je dlžník/spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33 eur.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 11.9.2014 uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.20 14, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 02.06.2022 domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142810, zo dňa 11.9.2014, je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadala určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok a to v čl. I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č. K520142810, zo dňa 11.9.2014, v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny“, v čl. III., bod 7., v znení: „V prípade nesplnenia tejto povinnosti je dlžník/spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur.“ a Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, zo dňa 11.9.2014, uzatvorená k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. K520142810, zo dňa 11.9.2014.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu. č. K520142810, zo dňa 11.9.2014 (ďalej len „Zmluva“). Na základe Zmluvy jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 600,- eur, s úrokovou sadzbou 20 % z istiny a s priemernou RPMN vo výške 44,06 %. Zároveň so Zmluvou jej bola predložená na podpis aj Zmluva o poskytovaní finančných služieb, podľa ktorej som mala zaplatiť sumu 294,- eur za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ a 10,- eur za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“. Žalovanému zaplatila na predmetný úver sumu v celkovej výške 602,87 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná podmienka uvedená v čl. I. Zmluvy, servisný poplatok, nie je podmienkou individuálne dojednanou, pretože z formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže ovplyvniť jej obsah, aj keď má možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy (§ 53 ods. 2 OZ). Predmetný poplatok je neurčitý. Určitosť každej zmluvnej podmienky je prvým predpokladom jej platnosti. Výška servisného poplatku je priamo odvodená od hodnoty poskytnutej istiny a podrobnosti mechanizmu, ktorý mení jeho reálnu výšku pre každého spotrebiteľa zvlášť, v zmluve o spotrebiteľskom úvere vysvetlený nie je. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný neuvádza čo sa bude zaplatením servisného poplatku kryť. Predmet sporu vo veci samej sa netýka primeranosti medzi výškou tohto poplatku a akýmkoľvek plnením poskytnutým veriteľom, keďže sa tvrdí, že neposkytuje nijaké skutočné plnenie, ktoré by mohlo predstavovať protihodnotu tohto poplatku, takže otázka primeranosti tohto poplatku nemôže vzniknúť. (rozsudok SD EÚ, C-143/13, bod 70). Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú vopred známe. Čo sa týka predmetného servisného poplatku, poukázala na rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3C/7/2012, z 29.2.2012, ktorý právoplatne rozhodol o tom, že ide o neprijateľnú podmienku. Zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, v čl. III., bod 7. Zmluvnú pokutu si so žalovaným individuálne nedojednala. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok, na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom ju nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Popri Zmluve jej bola predložená na podpis aj Zmluva o poskytovaní finančných služieb. Túto považuje za neprijateľnú a v tejto súvislosti poukázala na rozsudok SD EÚ, sp. zn. C-415/11, zo 14.3.2013. Zmluva o poskytovaní finančných služieb tak nie je vo svojej podstate ničím iným, ako vedľajším dojednaním k zmluve hlavnej, úverovej, bez ktorej nemá žiadne opodstatnenie. Ide pritom aj o nekalú obchodnú praktiku, keď hlavný dodávateľ, žalovaný, sa snaží vytvoriť dojem, ako keby s týmto zmluvným vzťahom, nemal nič spoločné. Aj úverová zmluva, aj zmluva o poskytovaní finančných služieb boli uzatvorené naraz, tým istým zástupcom žalovaného. Postup žalovaného je tak v rozpore s líniou judikatúry materiálneho prospechu spotrebiteľa. Zmluva o poskytovaní finančných služieb je len vykontrahovanou doplnkovou službou, ktorá má vytvoriť zdanie, že spotrebiteľ si ju dobrovoľne objednal a má byť samostatne spoplatňovaná. V skutočnosti je však spotrebiteľ nútený, ak chce získať úver, aby spolu s hlavnou službou prijal aj vedľajšiu službu, ktorej odplata predstavuje nemorálne spoplatňovanie poskytnutej služby a rozloženie ceny plnenia do vedľajších záväzkov. Je nesporné, že zmluva o poskytovaní finančných služieb bola uzatvorená v súvislosti s úverovou zmluvou, ako služba doplnková, a plnenie podľa nej patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ, podľa ktorého: „Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Žalovaný však náklady spotrebiteľa vyplývajúce za doplnkové služby, do úverovej zmluvy nepojal. O tom, že uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo podmienené uzatvorením. Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, svedčí aj výška mesačných splátok oboch vyššie uvedených zmlúv. Úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa mal prvé 3 mesiace splácať splátkami vo výške 3,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 76,50 eura. Odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 294,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 98,- eur. Ide o zreteľný

úmysel žalovaného s tým, že sa uspokojil so splátkami úveru vo výške 3,- eur iba preto, že splácanie plnej mesačnej splátky bolo kryté Zmluvou o poskytovaní finančných služieb. Finančné služby spočívajú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Táto služba je poskytovaná za odplatu. S touto skutočnosťou však pri jej uzavretí nebola oboznámená. Ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, ktorý nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Predmetom Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, z 11.9.2014 sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 11.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K520142810, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 600,- eur za úrok vo výške 120,- eur a servisný poplatok vo výške 54,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 13 mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,- eura a 10 mesačných splátkach vo výške 76,50 eura. Podľa zmluvy je priemerná RPMN 44,06%. V zmluve je údaj o celkovom úroku vo výške 20% z istiny.

6. Dňa 11.09.2014 žalobkyňa a spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uzatvorili Zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ktorou sa spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. zaviazala vyberať a doručovať finančné prostriedky a osobné inkaso platieb splátok úveru. Podľa zmluvy odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 294,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 98,50 eura.

7. V čl. I. Zmluvy je uvedené: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny“.

8. V čl. III., bod 7. zmluvy, v znení: „V prípade nesplnenia tejto povinnosti je dlžník/spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur.“

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.06.2014 do 31.12.2014 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

11. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané..

12. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods.1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv,

ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 567 ods.1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka.

16. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 3 ods. 3,5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

21. Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

22. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak

neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

- a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,
- b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,
- c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,
- d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,
- e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,
- e) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
- f) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

26. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

27. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

28. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov.

29. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V obchodných podmienkach sa síce nachádza, že termín konečnej splatnosti je 380. deň po uzatvorení Zmluvy, pričom doba trvania tejto Zmluvy je od uzatvorenia Zmluvy do termínu konečnej splatnosti, avšak takýto údaj súd považuje za nedostatočný a to jednak z dôvodu toho, že tento je súčasťou pomerne husto písaného textu obchodných podmienok a taktiež tento údaj neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úver.

30. Zmluva ďalej neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ a ust. § 2 písm. j) ZoSÚ. Úroková sadzba má byť vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru. Z uvedeného teda vyplýva, že v Zmluve mala byť uvedená ročná úroková sadzba čo sa v danom prípade nestalo, keďže v zmluve je uvedený iba celkový úrok.

31. V zmluve nakoniec absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, keď v zmluve je uvedený iba údaj o priemernej RPMN.

32. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Súd preto žalobe v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vyhovel.

33. Žalobkyňa sa ďalej domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

34. Súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

35. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.6.2018, sp. zn. 19Co/199/2017, ktorý uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“

36. „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

37. Následne súd skúmal napádané zmluvne podmienky.

38. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v čl. I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č. K520142810, zo dňa 11.9.2014, v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny“ tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Servisný poplatok, ktorého určenie neprijateľnosti sa žalobkyňa domáha, odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi.

39. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje.

40. Súd preto určil, že zmluvná podmienka v článku I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.2014 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje celkový servisný poplatok vo výške 9% z istiny“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou

41. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v čl. III., bod 7., v znení: „V prípade nesplnenia tejto povinnosti je dlžník/spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur.“ tak zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej výšku, nakoľko je súčasťou zmluvy. Z rozhodovacej činnosti súdu je však zrejmé, že tieto zmluvné dojednania sú vopred pripravené žalovaným, sú formulárové a neumožňujú žiadny zásah do ich obsahu. Predmetná zmluvná pokuta nerozlišuje závažnosť informácie (údaju), ktorú žalobkyňa uviedla, resp. má oznámiť v prípade zmeny a teda žalobkyňa je povinná platiť zmluvnú pokutu v maximálnej výške aj v prípade nepravdivosti menej významnej informácie. Navyše nie je zrejmé o aké údaje sa má jednať, čo spôsobuje neurčitosť a tým aj neprijateľnosť podmienky. Okrem toho žalovaný sa k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vôbec nevyjadril.

42. Súd preto určil zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.2014 v článku 3 bod 7 v znení: „Dlžník/spoludlžník prehlasuje, že údaje, ktoré veriteľom poskytol

sú pravdivé a úplné a zaväzuje sa informovať veriteľa o všetkých zmenách údajov, ktoré veriteľovi pri podpise zmluvy poskytol do 7 dní od tejto zmeny. V prípade nesplnenia tejto povinnosti je dlžník/spoludlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33 eur.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

43. Pokiaľ ide o neprijateľnosť Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, zo dňa 11.9.2014, uzatvorenej k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. K520142810, zo dňa 11.9.2014, tak súd sa zaoberal pasívnou vecnou legitimáciou žalovaného. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý v konaní sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru, že konanie veriteľa (v tomto konaní žalovaného) vykazuje znaky nerovnocenného, nie čestného zaobchádzania so spotrebiteľom. Okolnosti, konanie osôb zúčastnených na kontraktach nasvedčujú tomu, že išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľ ďalším plnením. Rovnako Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru: „že zo strany veriteľa bola pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalovaným praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď v deň uzatvorenia zmluvy (4.12.2015) bol žalovaný v domácom prostredí navštívený finančným agentom spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., ako aj zástupkyňou spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. a bez toho, aby mu bola ponúknutá možnosť voľby, bol nútený podrobiť sa nekalým obchodným praktikám oboch spoločností, keď mu v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola naformulovaná klauzula, podľa ktorej mal potvrdiť žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet, ktorý patril obchodnej spoločnosti FINWAY SK s.r.o., ktorá sa ale v texte zmluvy vôbec nespomína. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako nevyplýva ani to, že by jej súčasťou mal byť aj ďalší zmluvný vzťah, na základe ktorého by mali byť finančné prostriedky poskytnuté inému subjektu ako žalovanému. Preto uvedenie čísla účtu FINWAY SK, s.r.o. do žiadosti o prevod finančných prostriedkov len potvrdzuje, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku s úmyslom obísť právny predpis, ktorý vylučuje poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti. Konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje znaky nekalosti aj v tom, že žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoboznámil s tým, že peniaze budú poskytnuté na účet inej spoločnosti, ktorej bude musieť platiť odplatu a nedal mu ani na výber, či s takouto možnosťou poskytnutia úveru súhlasí.“ Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.10.2014 vyplýva, že žalovaným mali byť finančné prostriedky poskytnuté na základe tejto zmluvy prevedené bezhotovostne na účet K.. Predmetný účet patrí spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., čo v konaní táto spoločnosť aj sama potvrdila (č.l. 48). Neobstojí argument žalobcu, že pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb išlo o aktivity finančného agenta, o ktorých žalobca nemá vedomosť a nemá na nich ani dosah, keďže je zrejmé, že postup, kedy je zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. uzatváraná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváranou so žalobcom, nie je ojedinelý. Všetko nasvedčuje tomu, že ide len o sofistikovaný spôsob žalobcu získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie (v tomto prípade 412 Eur, teda viac ako 50 % sumy istiny úveru!!!), ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky žalobcu“. Súd taktiež poukazuje na to, že žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel tvrdenia, že spolu so zmluvou bola žalobkyni predložená aj zmluva o poskytovaní finančných služieb. Nakoniec súd poukazuje na výsluch obchodnej zástupkyne (v konaní 20Csp/62/2019), ktorá uviedla, že všetky peňažné prostriedky, ktoré splácal žalobca odovzdala spoločnosti Telervis, t.j. žalovanému. Mala síce mandátnu zmluvu od spoločnosti Finway SK s.r.o., avšak celú zmluvnú dokumentáciu dostala od spoločnosti Telervis. Súd preto dospel k záveru, že v rámci zmluvy išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľa ďalším plnením, a preto je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného.

44. Súd sa následne zaoberal napádanou zmluvnou podmienkou a dospel k záveru, že táto je neprijateľná. Zmluva o poskytovaní finančných služieb síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu. Spätosť predmetnej zmluvy je daná tým, že v prípade neuzatvorenia zmluvy o úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ktorá spočívala vo výbere a doručení finančných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy; osobného inkasa platieb splátok a vedenia a evidencie splátok tak, ako je to uvedené v čl. II. zmluvy. Odmena za predmetné služby bola stanovená pevnou sumou vo výške 10,- eur za výber a doručovanie finančných prostriedkov a 294,- eur za osobné inkaso platieb splátok. Spolu to predstavuje takmer dvojnásobok odplaty, ktorú mali žalobcovia uhradiť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle článku II. bodu 2. zmluvy mali byť služby poskytované v mieste trvalého bydliska dlžníka, prípadne v mieste určenom dohodou zmluvných strán. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 567 ods. 1 OZ, dlh sa plní

na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Zo zákona teda vyplýva, že dlh sa platí, ak sa nedohodnú inak, v mieste bydliska dlžníka (spotrebiteľa). Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnení a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Žalobkyňa mala platiť odmenu za službu, ktorou žalovaný vyberá splátky v jej mieste bydliska (alebo inom mieste podľa dohody), vo výške takmer dvojnásobku odplaty za spotrebiteľský úver, pričom z ustanovenia § 567 ods. 1 OZ im takého právo vyplýva bezplatne. Je teda nepochybné, že žalobkyňa by nesúhlasila s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní, pokiaľ by mala vedomosť o tom, že táto služba by mala byť zadarmo a teda takouto zmluvnou podmienkou dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Dojednanie odplaty zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd preto určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 11.9.2014 uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142810 zo dňa 11.9.2014, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, a preto súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).